

У К Р А Ї Н А
ЖИТОМИРСЬКА РАЙОННА РАДА
РІШЕННЯ № 690
(дев'ятнадцята сесія сьомого скликання)

від «03» серпня 2018 р.

Про звернення щодо захисту
традиційних сімейних цінностей
та інституції сім'ї в Україні

Керуючись статтями 43, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Законом України «Про статус депутатів місцевих рад», районна рада

ВИРІШИЛА:

1. Підтримати звернення до Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України щодо захисту традиційних сімейних цінностей та інституції сім'ї в Україні (додається).
2. Доручити голові Житомирської районної ради Крутію С.Г. направити дані звернення та рішення Президенту України, Верховній Раді України, депутатським фракціям у Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України.
3. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію районної ради з гуманітарних питань, охорони здоров'я та соціального захисту населення.

Голова районної ради

С. Г. Крутії

Розробник та відповідальний
виконавець проекту рішення і звернення:
депутат районної ради Нижник В.Т.

З В Е Р Н Е Н Н Я

депутатів Житомирської районної ради 7 скликання щодо захисту традиційних сімейних цінностей та інституції сім'ї в Україні

Відповідно до статті 16 Загальної декларації прав людини сім'я є природним і основним осередком суспільства і має право на захист з боку суспільства та держави. У статті 23 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права зазначено, що сім'я, як союз чоловіка й жінки є природним і основним осередком суспільства та має право на захист з боку суспільства і держави.

Згідно зі статтею 51 Конституції України сім'я, дитинство, материнство і батьківство охороняються державою.

Водночас, глибоку занепокоєність викликає той факт, що донині влада так і не визначилася зі стратегією розвитку та підтримки сім'ї. Така стратегія, на нашу думку, повинна базуватися на традиційних для України духовно-моральних цінностях і традиційному для нашого народу розумінні сім'ї, як союзу чоловіка та жінки.

Сьогодні є безліч викликів, які впливають на стан людей і сімей в Україні: сирітство, діти-інваліди та діти з особливими потребами, матері-одиначки, неповні сім'ї, неможливість повноцінно реалізувати свої конституційні права на лікування, навчання, житло, соціальний захист, гідний життєвий рівень. Разом з тим з незрозумілих причин держава надає пріоритетну увагу лише штучно створеній проблемі так званої дискримінації людей з нетрадиційною сексуальною орієнтацією, зокрема:

1) У проекті анонсованих змін до Конституції України Робоча група з прав, свобод та обов'язків людини і громадянина Конституційної Комісії підготувала змінену редакцію статті 51, яка визначає поняття шлюбу та сім'ї. Якщо у чинній Конституції зазначено: «Шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки і чоловіка», то у запропонованих змінах пропонується записати: «Право на шлюб, створення сім'ї гарантується законом. Кожен з подружжя має рівні права і обов'язки у шлюбі і сім'ї». Тобто виключаються слова «чоловік» та «жінка». У такий спосіб здійснюється спроба закласти конституційну основу для легалізації так званих одностатевих «шлюбів» і партнерств.

2) У листопаді 2015 року Уряд затвердив план дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року. Зокрема, цей документ передбачає легалізацію так званого цивільного партнерства для одностатевих пар, всиновлення дітей трансгендерними людьми, впровадження у навчальний та виховний процес тем про одностатеві стосунки як норму сексуальної поведінки, проведення за державної підтримки так званих «маршів рівності» та інших видів пропаганди гомосексуалізму тощо.

3) У листопаді 2015 року Верховна Рада внесла зміни до Кодексу законів про працю. Головна мета цієї ініціативи – впровадити терміни «гендерна ідентичність» і «сексуальна орієнтація» у національне правове поле. Таким чином, була встановлена пряма дискримінація людей і роботодавців (у тому

числі у релігійних і навчальних закладах), які не вважають за можливе працевлаштовувати в себе людей, що ведуть аморальний спосіб життя.

4) У лютому-березні 2016 року Кабінет Міністрів України запровадив посаду Урядового уповноваженого з питань сім'ї, проте за кілька днів під тиском певних організацій і урядових структур інших країн, що люблять інтереси представників ЛГББ, скасував своє рішення.

Водночас досвід окремих країн Східної та Центральної Європи - членів Європейського Союзу наочно засвідчує можливість інтегруватися до європейської спільноти, зберігаючи традиційні для них моральні підходи щодо сім'ї і не відступаючи від притаманних їм духовно-моральних цінностей.

З огляду на зазначені вище нормативні документи та Постанову Верховної Ради України від 08.12.2015 № 854-VIII «Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Сімейна політика України – цілі та завдання», з метою захисту інституту сім'ї вимагаємо:

1) Зберегти чинну редакцію ст. 51 Конституції України, в якій декларується, що шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки і чоловіка.

2) Не допустити ухвалення Закону України «Про цивільне партнерство», адже це стане основою для одностатевих «шлюбів».

3) Припинити втілення проектів щодо прискореної реєстрації шлюбу та розлучення, що закладають бомбу уповільненої дії під інститут сім'ї в Україні.

4) Заборонити пропаганду різних видів девіантної статевої поведінки, у тому числі у формі так званих «маршів рівності», «прайдів», «фестивалів квіркультури» тощо. Ухвалити Закон України «Про заборону пропаганди гомосексуалізму».

5) Вилучити з проектів законів, чинних законів та різних нормативно-правових актів поняття «гендер», «гендерна ідентичність», «сексуальна орієнтація» та варіації цих понять. Відхилити ратифікацію міжнародних договорів та документів, що містять ці терміни та словосполучення.

6) Виключити з регулятивних правових актів у освітній сфері та з текстів підручників норми і положення про статеве виховання, що ставлять за мету «поширення гендерних знань та подолання гендерних стереотипів».

7) Скасувати так звану гендерну експертизу підручників, що нині реалізується МОН України, і запровадити морально-етичну експертизу.

8) Виключити можливість усиновлення дітей ВІЛ-позитивними та транссексуальними людьми.

9) Зберегти покарання за навмисне інфікування ВІЛ та іншими венеричними інфекціями.

10) Не знижувати вік статевої зрілості, тому що це призведе до фактичної легалізації педофілії.

11) Реалізовувати державну політику, де базовим пріоритетом буде задоволення потреб сім'ї, створеної законним союзом чоловіка та жінки, які народжують і виховують дітей.

12) Створити Міністерство у справах сім'ї або запровадити інститут Урядового уповноваженого у справах сім'ї.

Прийнято на 19 сесії

Житомирської районної ради 7 скликання
від 03.08.2018р. № 690